

נבואה ימגוצ'י

בגלריה העירונית ברחובות, אוצרת התערוכה: אורה קראוס.

ביקור בתערוכה יוצאת דופן של אמן יפני החי בישראל - שורשיו והתייחסותו למסורת בה נולד ומתוכה הוא מגיע מניבים תערוכה יוצאת דופן במקומותינו. ימגוצ'י בונה כלי נגינה מסורתיים והצליל מתערב עם המראה והופך לאחד. צלילים אלה משתלבים עם יצירות אמנות המשלבות את החומר הויזואלי עם השמע.

ימגוצ'י מספר: זהו פעמון העשוי מנייר יפני, למה? כי הנייר היפני כמו עור של בן אדם, וכמו שאנחנו רואים הריק, החלל, וישנו תאורה בתוך העבודה, והאור עולה למעלה. פנימה והחוצה בקצב הנשימה. כל התערוכה עוסקת במאיפה הנשמה שלנו מגיעה ולאיפה הולכת. כשמסתכלים פנימה רואים את מרכיבי הנייר עצמו שהוא חומר אורגני. יש פה הרבה מרחק בין צליל לצליל ואם נשים לב, יש הרבה אינפורמציה בין צליל לצליל יש הרבה מתח. ביפן בתוך השקט יש המון אינפורמציה. והריקנות היא החשובה.

חנה ברק אנגל: - להשאיר את הרווחים בין הדברים, לתת זמן להיראה לתבונות למידע לצוף - גישה יפנית קלאסית יפהפיה. ני: הריק הוא החופש של כל אחד.

חבא: כמה זמן אתה בארץ? איך הגעת לישראל?

ני: אשתי, את אשתי פגשתי בשנת 85 בכריסמס, וטיילנו יחד ובסוף הגענו לפה בשנת 90 ואנחנו גרים בעין הוד.

חבא: פגשת אותה ביפן?

ני: כן, במסיבת כריסמס ומאז אנחנו ביחד.

חבא: תרצה לספר על העבודה הזו?

ני: אם נסתכל מקרוב, לתינוק הזה יש הרבה קמטים ולא כמו עור של תינוק. זו עבודה על נשמה קדומה.

חבא: כלומר יש לו שקעים בליטות וכל מיני דברים. ני: כשאני עושה מדיטציה מתעוררת בי שאלה: מה הם פניך האמיתיות לפני שאתה נולד? השאלה אינה נשמעת הגיונית אבל זה הסיפור לפני שיש לנו את כל הקונספט, מה הוא הטבע האמיתי? כי כל אחד אנחנו רואים כמו שאנחנו רוצים לראות, בגלל השכל וההשכלה שלנו, והתינוק לפני שנולד, לפני שכל האינפורמציה אבל הוא כבר מוכן להיוולד זה סוג של מעגל של הנשמה העתיקה.

חבא: זו גישה מאוד מאוד מקורית לשאלת המהות האנושית שלנו. הרצון לראות את החלק הקדמוני שבנו, נפלא.

ני: העבודה הבאה עשויה מפת אחד של נחושת וכל הציפורים יוצאות מהחיתוך עצמו ומתחת לעיגול יש מלח. המלח ביפן נחשב לבעל תכונות מטהרות, הרבה פעמים אנחנו במסגרת של שגרת חיים וכאילו הוא יוצא מזה. מתי שאנחנו מתייחסים לאימפטי מיינד (הפסקת המחשבה) אז יש לנו יותר קשר עם למעלה, יש יותר אופציה של להיות חופשי, לא רק פיזי חופשי של הנשמה.

חבא: בעיניי זה החופש בהתגלמותו.

חבא: נעבור לחלל השני, ישנה שם עבודה שהיא קודש הקודשים, היא מייצרת תחושה של מקדש מעט.

ני: זה מכיל גם צליל, לשני הפעמונים צליל טיפה שונה.

חבא: אבל הם משלימים אחד את השני.

ני: כן, בגלל שהצליל קצת שונה יש פה גם ויברציה. אנשים שמגיעים ממקום אחר מחפשים פה בית, מחפשים להיות שייכים, ואני הרגשתי בעצם, יש לי גם בית בעין הוד אבל בית הוא מאוד זמני. הבית בפנים, בתוכי זה לא זמני, אף אחד לא יכול לקחת את הבית מתוכי, בגלל

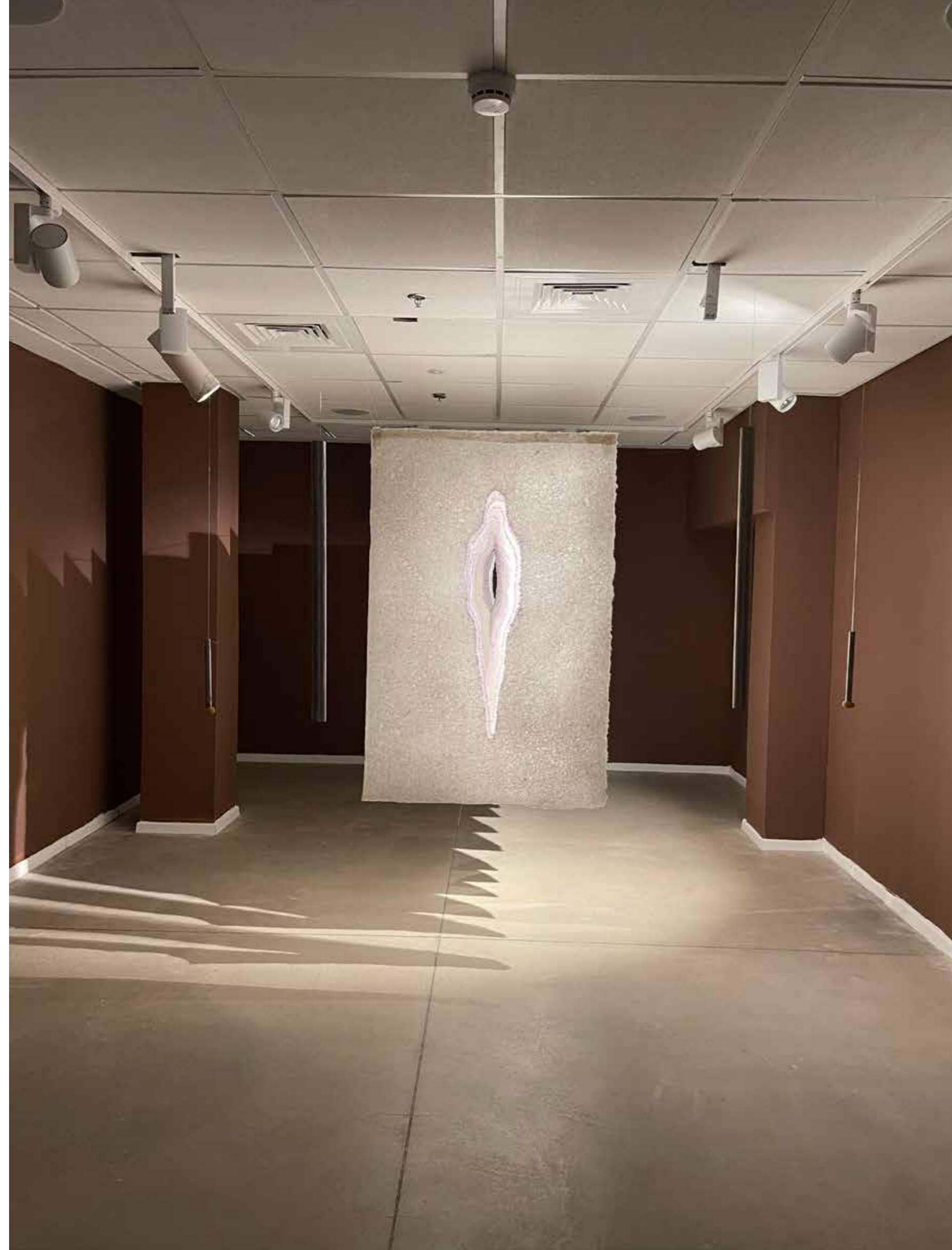
זה נכנסתי לעומק בעבודה הזו, זה גם המפתח. העבודה עשויה מנייר יפני מיוצר ידנית, טיפות מים הותזו תוך כדי תהליך היבוש כדי ליצור טקסטורה מיוחדת.

חבא: זה בהחלט מיוחד מאוד אבל מה שבאמת מעניין זה הרעיון מאחורי הדברים

ני: בעצם כל נייר הוא טו דימנשיין אבל בגלל שיש 2 שכבות זה נותן לו עומק, חלל. ח. שזה עומק אמיתי. ישנה תחושה של כמעט אינסוף לעבודה היא נמשכת ונמשכת ואין לה סוף.

* החלטתי להשאיר את דבריו של נבואה כפי שנאמרו כדי לשמור על האותנטיות של דבריו.

חנה ברק אנגל

Nobuya Yamaguchi

at the Rehovot Municipal Art Gallery, Exhibition Curator: Ora Kraus

This is an extraordinary exhibition by a Japanese artist living in Israel. Yamaguchi's roots and his use of the tradition he was born into and from which he emerged give birth to a unique exhibition. Yamaguchi builds traditional instruments, their sound and appearance blending into one. These sounds combine with the artworks, mixing visual and sound.

Yamaguchi explains: "This is a bell made of Japanese paper, why, because Japanese paper is like human skin, and as we see the vacuum, the space, and there is the lighting in the work, and this light rises. Inside and outside, with the rhythm of breathing. The entire exhibition deals with where our soul comes from and where it goes to. When one looks inside we see the components of the paper itself that is organic. There is a long respite between each note, and if we notice, there is much information between notes, a lot of tension. In Japan this silence features a huge amount of information, and the emptiness is the important thing."

Hana Barak Engel: Allowing the distance between things, enabling

time for pondering and for insights about the information to rise into consciousness - that's a beautiful Japanese classic attitude.

NY: The emptiness is everyone's freedom.

HBE: When did you arrive in Israel and why?

NY: My wife. I met her on Christmas Eve, 1985, we travelled together and eventually arrived here in 1990. We live in Ein Hod.

HBE: Did you meet her in Japan?

NY: Yes, at a Christmas party. And we're together ever since.

HBE: Would you like to tell me about this work?

NY: If we examine it closely, this baby has many wrinkles, unlike the skin of babies. This work is about an ancient soul.

HBE: You mean, that it has notches and bulges and all sorts of things.

NY: When I meditate, I often wonder: what is your true face before birth? The question doesn't sound reasonable, but that is what it's all about, before we have the whole concept, what is true nature? Because we see everyone as we wish to see, due to our brain and education, and the baby, before birth, before all this information, is already ready to be born. It is a sort of circle of the ancient soul.

HBE: That is a very original point of view as to our human essence. The wish to see our primordial part, that's wonderful.

NY: This next work is made from one piece of copper and all the birds emerge from the cutting itself and there is salt under the circle. In Japan, salt is considered to have purifying abilities, we are often in a routine of life, but the salt seems to escape it. When we address the empty mind, we have more contact with above, there is more of an option of being free, not only the physical freedom of the soul.

HBE: That is the realization of freedom.

HBE: Let's proceed to the second space, there is a work there that is the holy of holies, that forms an almost temple-like impression.

NY: It also includes sound, the two bells have a slightly different sound.

HBE: But they complete each other.

NY: Yes, because the sound is slightly different, there's also a vibration. People who come from another place search for a home here, search for a sense of belonging, and I actually felt, that I have a house in Ein Hod, but a house is a very temporary thing. The house inside, within me, isn't temporary, nobody can take away the house within me, and that's why I was so deeply occupied with this work; that is also the key. This work consists of manually-produced Japanese paper, drops of water were sprayed during the drying process to create a unique texture.

HBE: It is, indeed, very special, but the concept is even more intriguing.

NY: Actually, every paper is two-dimensional, but because there are 12 layers, the paper has depth and space.

HBE: Which is real depth. There is a sense of almost eternity to the work, it goes on and on endlessly.

** I chose to preserve the flow of Yamaguchi's words as they were said, for the sake of authenticity.

Hana Barak Engel

